

РЕШЕНИЕ

№ 10521

гр. София, 17.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в публично заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7310** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) вр. чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по постъпила жалба от Г. И. Д. срещу отказ по искане на основание чл. 17, пар. 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679, обективиран в писмо с изх. № СТМТ/2025/05/00124-out на „ЕОС Матрикс“ ЕООД и приложено към писмото становище от 18.06.2025г.

Жалбоподателят поддържа, че оспорените писмо и становище, с които "ЕОС Матрикс" ЕООД /сега "ЕОС Матрикс" ЕАД/ отказва да изтрие личните данни на Г. И. Д. от системите на дружеството, както и да преустанови подаването на информация за лицето в ЦКР на БНБ в раздела за активни кредити и да бъде заличена информацията в раздела за просрочия по активни и погасени кредити, са неправилни и необосновани, като счита, че са издадени в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и в противоречие с целта на закона. По подробно изложените в жалбата съображения се прави искане да бъдат отменени изцяло, като ответното дружество бъде задължено да изпълни действията, поискани с писмо с вх. № СТМТ/2025/05/00124 от 20.05.2025г.

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от пълномощника адв. Д., който поддържа жалбата и претендира отмяна на оспорения отказ, както и присъждане на сторените по делото разноски. Представени са писмени бележки, с които доразвива изложените съображения за незаконосъобразност на акта.

Ответникът – „ЕОС Матрикс“ ЕАД, в съдебното заседание чрез пълномощника юрк. М. и в представените писмени бележки взема становище за неоснователност на жалбата.

С. градска прокуратура не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и събраните по делото доказателства, както и извърши на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на посочените от жалбоподателя основания, на всички основания по чл. 146 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно по делото, а това се и установява от представената с жалбата справка за кредитна задължияност от 05.02.2025г., издадена на основание Наредба № 22 на БНБ за ЦКР, че ежесечно са подавани данни за задължения на жалбоподателя от страна на ответното дружество.

С молба с вх. № БНБ - 40516 от 19.03.2025г. на БНБ и с вх. № СТМТ/2025/03/00128 от 19.03.2025г. до управителите на дружеството жалбоподателят е поискал на основание чл. 24 от Наредба № 22 на БНБ за ЦКР да бъде извършена проверка на "ЕОС Матрикс" ЕООД и да бъде преустановено подаването на невярна информация в ЦКР по посочения в справката кредит, както и да се предприемат нужните действия по заличаване на подадените до момента месечни отчети, съдържащи невярна информация. Изрично е заявил, че не е бил страна по договор с "ЕОС Матрикс" ЕООД нито като кредитополучател, нито като съдължник или поръчител. Направено е искане на основание чл. 25 от Наредба № 22 на БНБ за ЦКР да бъде упражнен контрол от страна на БНБ върху "ЕОС Матрикс" ЕООД по спазване на условията и реда за подаване на вярна и точна информация в ЦКР.

До жалбоподателя са изпратени писмо с изх. № СТМТ/2025/03/00128-out с приложено към него становище от 02.04.2025г. от длъжностно лице по защита на личните данни, определено от "ЕОС Матрикс" ЕООД, и писмо с изх. № БНБ43014/24.03.2025г. на БНБ, видно от които ответното дружество е подавало данни за активен кредит на името на Г. Д., с вид на кредита "Придобиване на вземания по кредити", класифицирани с период на просрочие "над 360 дни". Посочено е в писмото с изх. № СТМТ/2025/03/00128-out на "ЕОС Матрикс" ЕООД, че задълженията произтичат от договор за кредит № 000LD-R-10888, сключен с "Първа инвестиционна банка" АД, вземането по който е прехвърлено на дружеството, ведно с всички лихви, привилегии и обезпечения, по силата на договор за покупко-продажба на вземания (цесия) от дата 14.11.2016г.

Със заявление с вх. № СТМТ/2025/05/00124 от 20.05.2025г. до "ЕОС Матрикс" ЕООД, подадено във връзка с твърденията в горепосоченото писмо и предоставената от БНБ информация, жалбоподателят е направил изрично възражение за изтекла погасителна давност по отношение на задълженията по договор за кредит № 000LD-R-10888, сключен с "Първа инвестиционна банка" АД, като е декларирал, че няма да заплати доброволно задълженията. Изложил е доводи, че във връзка с направеното възражение за изтекла погасителна давност следва да бъде преустановено събирането и подаването на информация за кредита, с което отпада и задължението на "ЕОС Матрикс" ЕООД да подава информация за задълженията в Централния кредитен регистър. Сочил се, че възражението за изтекла давност води до отпадане възможността вземанията да бъдат събрани и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството за обработване на личните му данни, както и отпада законното задължение на "ЕОС Матрикс" ЕООД да обработва същите както в системите на дружеството, така и в ЦКР. Предвид изложеното е направено искане на основание чл. 17, § 1, б. "а" и б. "в" от ОРЗД без ненужно забавяне администраторът на лични данни да изтрие личните данни на жалбоподателя както от системите на дружеството, така и да преустанови подаването на информация за него в ЦКР в раздела активни кредити, а също и да заличи информацията в раздела за просрочия по активни и по погасени кредити.

По така постъпилото заявление е изготвено писмо от „ЕОС Матрикс“ ЕООД с изх. № СТМТ/2025/05/00124-out, подписано от юрк. М. М., към което е приложено становище от Д. Б., длъжностно лице по защита на личните данни, определено от администратора на лични данни.

В писмото относно задължението, произтичащо от договор за кредит № 000LD-R-10888, сключен с "Първа инвестиционна банка" АД /кредитор/, вземането по който е прехвърлено на ответното дружество по договор за цесия от 14.11.2016г., е посочено, че въпросът дали са настъпили последиците на погасителната давност е от компетентността на съда. Отправено е предложение за сключване на споразумение за доброволно, извънсъдебно уреждане на отношенията между страните, като е посочено, че е мислимо и разсрочено плащане на задълженията.

Представено е по делото пълномощно с нотариална заверка на подписите и съдържанието от 07.06.2024 г., с което юриконсулт М. М. е упълномощена да представлява дружеството при подаване на отговори на постъпили жалби, молби и писма от страна на длъжници и да извършва всякакви правни и фактически действия в тази връзка – т. 12 и т. 13 от пълномощното (л. 81- 84 от делото).

Приложено е с преписката и изготвено на 18.06.2025 г. становище от длъжностното лице по защита на личните данни, определено от администратора на лични данни съгласно чл. 69 - 70 ЗЗЛД - Д. Б.. Заемането на посочената длъжност от лицето, изготвило становището, се установява от представената длъжностна характеристика (л. 72 - 78 от делото), както и е представено уведомление до Комисията за защита на личните данни (л. 79 - 80), която води регистъра съгласно чл. 15, ал. 1, т. 1 ЗЗЛД, което не съдържа отбелязване на регистрацията или дата на заявяването и публикуването в регистъра.

В становището е изложено, че за цесионера "ЕОС Матрикс" ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни, е възникнало правно основание за обработване на личните данни на длъжника на основание чл. 6, § 1, б. "б" от ОРЗД - изпълнение на договор, въз основа на който е възникнало прехвърленото вземане, както и е налице и друго правно основание за обработка на личните данни на заявителя - легитимен интерес на администратора по смисъла на чл. 6, § 1, б. "е" ОРЗД, изразяващ се в управление и събиране на придобитото от дружеството неизплатени задължения до тяхното погасяване. По отношение на обработката на личните данни на заявителя, изразяваща се в подаване на информация от "ЕОС Матрикс" ЕООД в ЦКР към БНБ ежесечно, до погасяване на задълженията, е посочено, че същата се извършва на законосъобразно правно основание по чл. 6, § 1, б. "в" от ОРЗД, а именно обработването е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора съгласно чл. 10 от Наредба № 22/16.07.2009г. на БНБ за Централния кредитен регистър (Наредбата).

Посочено е, на следващо място, че по отношение на обработката на лични данни от "ЕОС Матрикс" ЕООД едностранното волеизявление на длъжника, че задължението му към кредитора е погасено по давност, не води до погасяване на задълженията, респективно до отпадане на необходимостта за обработка на личните данни по чл. 17, § 1, б. "а" от ОРЗД. Изложено е, че фактът на погасяване на задълженията е спорен между страните, като няма данни за постановено съдебно решение, с което да са признати за погасени, поради което не може да се приеме, че целта на обработването на лични данни е отпаднала, доколкото правото на кредитора съществува и може да бъде упражнено.

В допълнение е изложено, че не е налице и хипотезата на чл. 17, § 1, б. „в“ от ОРЗД, която разпоредба се прилага, само ако субектът е възразил срещу обработването по чл. 21, пар. 1 и администраторът няма преимуществен правен интерес, а в случая, дори да се приеме, че заявителят упражнява и правото си на възражение, обработването остава необходимо за целите на легитимните интереси на "ЕОС Матрикс" ЕООД, тъй като дългът не е безспорно погасен и правото на събиране не е отпаднало.

По изложените в становището съображения е прието, че искането на заявителя не може да бъде

уважено.

Видно от представената товарителница /л. 24 от делото/, отговорът е изпратен на пълномощника на заявителя чрез куриер на 23.06.2025г., като не са ангажирани доказателства за датата на връчване. Жалбата е подадена в съда на 30.06.2025г.

По делото е представено заверено копие от договор за прехвърляне на вземания от 14.11.2016 г., сключен между „Първа инвестиционна банка“ АД и „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с приложена извадка на задължения, в която фигурира и заявителят.

Други относими доказателства не са представени от страните по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, жалбата е основателна, като съображенията за това са следните:

Настоящият съдебен състав приема, че от съдържанието на подаденото от жалбоподателя заявление с вх. № СТМТ/2025/05/00124 от 20.05.2025г. по описа на "ЕОС Матрикс" ЕООД /сега „ЕОС Матрикс“ ЕАД/ е видно, че с него са отправени две самостоятелни искания с различно правно основание и предмет, съответно по него са издадени писмо с изх. № СТМТ/2025/05/00124-out, подписано от юрк. М. М., и становище от длъжностно лице по защита на личните данни Д. Б. от 18.06.2025г., приложено към писмото. Същите са свързани с две различни законови задължения на "ЕОС Матрикс" ЕООД – едното в качеството му на финансова институция, регистрирана по чл. 3а ЗКИ, по силата на Наредба № 22 на БНБ от 2009 г. за ЦКР (Наредбата), и второто – в качеството на администратор на лични данни, произтичащо от Регламент (ЕС) 2016/679. В съответствие с възприетото в съдебната практика на Върховния административен съд следва да се приеме, че писмо с изх. № СТМТ/2025/05/00124-out на "ЕОС Матрикс" ЕООД, подписано от юрисконсулт на дружеството, и становището от 18.06.2025г. от длъжностно лице по защита на личните данни, са постановени по различни искания на жалбоподателя в процесното заявление, уредени и осъществявани по различен правен ред, както следва: искане на основание чл. 24, ал. 1 от Наредба № 22 на УС на БНБ от 2009г. за ЦКР до "ЕОС Матрикс" ЕООД, в качеството на финансова институция по чл. 4, ал. 1 от Наредбата, за коригиране на подаваната до Централния кредитен регистър информация, и искане, адресирано до "ЕОС Матрикс" ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни, за заличаване и изтриване на основание чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 на личните му данни, което подлежи на разглеждане по реда и на основанията, предвидени в Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни, и съставляват в своята съвкупност произнасянето по заявление с вх. № СТМТ/2025/05/00124 от 20.05.2025г. Така към искането на жалбоподателя, основано на чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, се отнася изпратеното като приложение становище от длъжностното лице по защита на личните данни Д. Б. от 18.06.2025г., което е приложено към писмо /отговор/ с изх. № СТМТ/2025/05/00124-out, подписано от юрк. М.. Самото писмо с изх. № СТМТ/2025/05/00124-out има белезите на акт по чл. 24, ал. 2 от Наредба № 22 от 16.07.2009г. и в него е обективизиран отказ от заявеното от Г. И. Д. искане по смисъла на чл. 24, ал. 1 от цитираната наредба.

В този смисъл, например, решение № 10167/22.10.2025г. по адм. дело № 3675/2025г. на ВАС, V отд., и определение № 2755 от 12.03.2026г. по адм. дело № 710/2026г. на ВАС, V отд.

На първо място, съдът приема, че следва да бъде обсъдена компетентността на издалите горепосочените два документа лица, каквото е изискването на чл. 146, т. 1 вр. чл. 168 АПК.

Производството по искането за коригиране на предоставяна от дружеството информация в Централния кредитен регистър е уредено в чл. 24 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър на БНБ (Наредбата/Наредба № 22 от 2009г.). Съгласно разпоредбата на чл. 10,

ал. 1 от Наредбата институциите по чл. 4, ал. 1 са длъжни да събират и подават към Централния кредитен регистър информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. В чл. 10, ал. 3 е предвидено, че институциите подават към Централния кредитен регистър ежемесечно до 15-о число на месеца, следващ отчетния, информация за състоянието по всички активни кредити на техни клиенти към последната дата на отчетния месец. В същия срок подават и информация за извършените корекции по кредити на техни клиенти за предходни отчетни периоди. В чл. 24, ал. 1 – 3 от Наредбата е предвидено, когато лице установи неточност на съдържащата се за него информация в ЦКР, да подаде писмено заявление до институцията по чл. 4, ал. 1, която я е подала към регистъра, за извършване на корекция на установена от него неточност. В срок до 7 работни дни от получаване на заявлението институцията по чл. 4, ал. 1 е длъжна да го разгледа и да даде писмен отговор до заявителя. Ако искането е основателно, институцията по чл. 4, ал. 1 извършва корекцията и подава коригираните данни към информационната система на ЦКР в срока и по реда на чл. 10, ал. 3 от Наредбата.

В разглеждания случай следва да се приеме, както вече се посочи, че писмо с изх. № СТМТ/2025/05/00124-out на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, подписано от юрисконсулт на дружеството, има белезите именно на акт по чл. 24, ал. 2 от Наредбата, който по същество съдържа отказ на финансовата институция да подаде коригирани данни към ЦКР. В настоящото съдебно производство жалбоподателят оспорва отказ, обективизиран в отговора на "ЕОС Матрикс" ЕАД, да преустанови подаването на информация към ЦКР в раздела активни кредити, т.е., за коригиране на установената от жалбоподателя неточност на подаваната информация. От представеното по делото пълномощно за юрисконсулта, обаче, според настоящия състав не може да се направи извод за валидност на този отговор, както по отношение на лицето, което се сочи за упълномощител, така и че служителят е упълномощен да изготвя отговори по реда, смисъла и заявлението по чл. 24 от Наредбата. Съгласно тази разпоредба "ЕОС Матрикс" ЕАД, което именно е регистрираната институция по чл. 3а ЗКИ и вр. с чл. 4, ал. 1 от Наредбата, дължи да разгледа и да отговори писмено на постъпилото заявление от лицето, установило, че съдържащата се за него информация в Централния кредитен регистър е неточна. Представеното по делото пълномощно не упълномощава юрисконсулта да се произнася по заявленията за коригиране на подаваната към ЦКР информация. В пълномощното са изброени конкретни действия по представителство на дружеството в изрично упоменати производства и пред държавни органи, сред които не са правомощия за производства и органи по ЗКИ. Общото посочване в т. 12 да представлява дружеството при подаване на отговори на постъпили жалби, молби и писма от длъжници по никакъв начин не упълномощава юрисконсулта да разглежда и да даде писмен отговор, като се произнесе по заявлението за коригиране на подаваната към ЦКР информация, каквато компетентност има "ЕОС Матрикс" ЕАД като регистрирана институция по чл. 3а от ЗКИ при установена неточност на подаваната информация. От изложеното се налага извод, че горепосоченият отказ е издаден при липса на компетентност - нарушение по чл. 146, т. 1 АПК.

По отношение на становището от определено от администратора на лични данни "ЕОС Матрикс" ЕООД длъжностно лице по защита на личните данни - Д. Б., приложено към отговора, съдът приема следното: Становището е издадено по адресираното до "ЕОС Матрикс" ЕООД заявление, в качеството му на администратор на лични данни, за изтриване на основание чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 на личните данни на Г. Д., което подлежи на разглеждане по реда и на основанията, предвидени в Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни. В този смисъл съдът намира, че се касае до упражняване на права на субекта на данни по чл. 17, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 вр. чл. 37б ЗЗЛД спрямо администратор на лични данни по см. на чл. 4, т. 7 от Регламент

(ЕС) 2016/679. По същество съдът приема, че приложеното и оспорено становище, отнасящо се към искането по чл. 17, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, не е издадено от администратора на лични данни, съответно от материално компетентния оправомощен субект. Това е така, тъй като правомощията на длъжностните лица по защита на личните данни са определени в чл. 39 от Регламент (ЕС) 2016/679. Тези лица информират, съветват, наблюдават, предоставят съвети на администратора на лични данни, на обработващия или на надзорния орган. Правомощие да се произнасят по подадени заявления по чл. 17, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 от името на администратора не е предвидено. Такива правомощия няма предвидени и в ЗЗЛД. По подадените заявления следва да се произнася администраторът на лични данни по аргумент от чл. 17 и чл. 19 от Регламента, тъй като се касае за упражняване на права на субекта на данни по чл. 17, § 1, б. "а" от Регламент (ЕС) 2016/679 вр. чл. 37б ЗЗЛД спрямо администратор на лични данни. Задължено лице да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените в чл. 17, § 1, б. "а"- "е" от Регламента основания, е администраторът на лични данни, който е компетентният орган да се произнесе със съответен акт по заявления/искания от субект на данни за упражняване на права по посочения текст от ОРЗД.

В случая не се установява от доказателствата по делото Д. Б. – длъжностно лице по защита на личните данни по см. на Раздел 4, чл. 37 – 39 от ОРЗД, да разполага с компетентност за издаване на административни актове от името на администратора на лични данни по подадени заявления по чл. 17, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Този извод не може да се промени от представената по делото длъжностна характеристика, получена от лицето през месец май 2023 г., а по отношение на представеното уведомление за определено длъжностно лице по защита на данните следва да се посочи, че вписването на длъжностното лице по защита на личните данни в публичния регистър по ЗЗЛД към КЗЛД не представлява акт по прехвърляне на компетентност и не създава такава по см. на ОРЗД.

В цитирания смисъл изрично решение № 10495 от 28.10.2025г. по адм. дело № 6719/2025г. на ВАС, V отд.

При това положение се налага изводът, че приложеното и оспорено становище като форма и съдържание представлява отказ, издаден по искането по чл. 17, § 1 от Регламент 2016/679, но същият не е издаден от администратора на лични данни, съответно от материално компетентния оправомощен субект.

Отправената до съда жалба се явява основателна и в тази част, а от представените от ответника по делото доказателства и изложени възражения не се опровергават констатациите за липса на компетентност на лицата по писмо от "ЕОС Матрикс" ЕАД с изх. № СТМТ/2025/05/00124-out, подписано от юр.к. М. М., и приложеното към него становище от длъжностното лице по защита на личните данни Д. Б. от 18.06.2025г. Налице е основанието по чл. 146, т. 1 АПК, поради което трябва да се обяви нищожността на отказ, обективиран в писмо от "ЕОС Матрикс" ЕАД с изх. № СТМТ/2025/05/00124-out, подписано от юрисконсулт М., и приложеното към него становище от 18.06.2025г. от длъжностното лице по защита на личните данни Д. Б., като преписката следва да се изпрати на администратора на лични данни "ЕОС Матрикс" ЕАД за разглеждане на заявлението на Г. И. Д. и писмено отговаряне от компетентния субект по предвидения и обсъден в съдебния акт нормативен ред.

Независимо от основанията за обявяване на нищожност на оспорения отказ, съдът намира, че следва да разгледа същия и по отношение спазване изискванията на материалния закон. Според настоящия съдебен състав отказът, обективиран в писмото и приложеното към последното становище, е в противоречие с материалноправните разпоредби. В разглеждания случай несъмнено се установи от приетите по делото писмени доказателства, а и няма спор между

страните, че "ЕОС Матрикс" ЕАД е обработвало личните данни на жалбоподателя, като е подавало информация към ЦКР на БНБ относно вземанията на кредитни институции към него. Не е спорно, че последният е имал задължения към дружеството, произтичащи от договор за банков кредит № 000LD-R-01088, сключен с „Първа инвестиционна банка“ АД, вземането по който е прехвърлено, ведно с всички лихви, привилегии и обезпечения, на "ЕОС Матрикс" ЕАД с договор за покупко-продажба на вземания /цесия/ от 14.11.2016г. Налага се извод, че в качеството си на финансова институция по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 12 ЗКИ "ЕОС Матрикс" ЕАД е задължен субект по чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 4, ал. 1, т. 2 от Наредба № 22 от 2009 г. Както се посочи, чл. 10, ал. 1 от Наредбата предвижда задължение за институциите, изрично посочени в чл. 4, ал. 1, да събират и подават към ЦКР информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. Т.е., личните данни на заявителя са били законосъобразно обработвани от администратора "ЕОС Матрикс" ЕАД чрез предаването им към ЦКР поради наличие на две от основанията, предвидени в чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 - обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, и обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора. Интересът на "ЕОС Матрикс" ЕАД да упражнява правата си спрямо своето вземане (в резултат на цедирано вземане, произтичащо от договор за кредит) обосновава наличието на легитимен (законен) интерес по смисъла на чл. 6, § 1, б. "е" от ОРЗД. В случая, както се посочи, е било налице и правното основание на чл. 6, § 1, б. "в" от същия регламент за законосъобразно обработване на данни, произтичащо от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22 от 2009 г. Наред с това направеното от жалбоподателя изявление, че отказва да изпълни задължението, като го намира за погасено по давност, преклудира тези основания за обработване. В разглеждания случай не се установява и не се твърди да е било предприемано принудително изпълнение на цедираното вземане. Приема се в съдебната практика на Върховния административен съд, намерила израз, например, в решение № 12441/13.12.2023 г. по адм. дело № 8782/2023 г. на ВАС, Пето отделение, че единствената възможност за ред, различен от съдебния, на събиране на погасено по давност вземане е доброволното плащане, по аргумент от разпоредбите на чл. 118 ЗЗД; изричното изявление на длъжника, че няма да плати доброволно погасеното по давност задължение води до отпадане на единствената възможност вземането да бъде събрано и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква "е" от ОРЗД да продължи да обработва личните му данни. Прието е, че тези волеизявления са довели и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните му - а именно събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1, б. "а" от ОРЗД за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора, за което изменение на кредита същият на основание чл. 10 от Наредбата следва да подаде информация в ЦКР, след което да престане да подава информация за длъжника в ЦКР предвид необходимостта от изпълнение на изискването на чл. 17, § 1 буква "а" от ОРЗД. Посочено е и че отпадането на задължението за подаване на информация в ЦКР за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в ЦКР - а именно осигуряване на данни за кредитната им задължнялост; при липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението, с характер на естествено задължение, няма да бъде заплатено доброволно, е очевидно, че липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на длъжника спрямо дружеството, произтичащи от процесната цесия; поисканото заличаване на личните данни на длъжника от ЦКР е от компетентността на последния.

В случая от данните по делото се установява, че със заявление с вх. № СТМТ/2025/05/00124 от 20.05.2025г. жалбоподателят е поискал от администратора на лични данни "ЕОС Матрикс" ЕАД

заличаване на личните му данни, които дружеството обработва, както и от Централния кредитен регистър. З. изрично се позовава на изтекла погасителна давност, като категорично е заявил, че няма да заплати доброволно задълженията. Доколкото давността не се прилага служебно /чл. 120 ЗЗД/, необходимо е изрично позоваване, за да се постигне желаният ефект, което в разглежданата хипотеза, обаче, не е необходимо да бъде направено пред съд под формата на установителен иск или възражение. Достатъчно е да бъде заявено на кредитора недвусмислено, което е направено в конкретния случай. Макар съгласно чл. 118 ЗЗД изплащане на задължението след изтичане на давността да не представлява недължимо платено, същото изцяло зависи от волята на длъжника, а заявителят, освен че се е позовал на погасителната давност, изрично е заявил, че няма да плати доброволно погасеното по давност задължение. Именно това волеизявление има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква "е" от Регламент 2016/679 да продължи да обработва личните му данни. Тези волеизявления са довели и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните му - а именно събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1, б. "а" от Регламент (ЕС) 2016/679 за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора "ЕОС Матрикс" ЕАД, за което изменение на кредита същият на основание чл. 10 от Наредба № 22 от 2009 г. следва да подаде информация в ЦКР, след което да престане да подава информация за жалбоподателя Д. в ЦКР предвид необходимостта от изпълнение на изискването на чл. 17, § 1, б. "а" от Регламента. Отпадането на задължението за подаване на информация в ЦКР за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в ЦКР, а именно осигуряване на данни за кредитната им задължениост. При липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението, с характер на естествено такова, няма да бъде заплатено доброволно, очевидно е, че липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на Г. Д. спрямо "ЕОС Матрикс" ЕАД, произтичащи от процесната цесия.

Възраженията на ответника относно необходимостта от обработване на данните по смисъла на чл. 17, § 3, б. "б" от Регламент 2016/679 и чл. 6, § 1, б. "е" от Регламент (ЕС) 2016/679 за целите на друго национално законодателство не се споделят. В процесния случай не са налице законови предпоставки за така постановения отказ да бъдат изтрети личните данни, поради което следва да се приеме, че е налице и твърдяното от жалбоподателя противоречие с материалноправни разпоредби.

Предвид всичко гореизложено и като провери законосъобразността на оспорения отказ по реда на чл. 168 АПК, съдът приема, че жалбата като основателна следва да бъде уважена, съответно след обявяване нищожността на отказ, обективиран в писмо от "ЕОС Матрикс" ЕАД с изх. № СТМТ/2025/05/00124-out, подписан от юрисконсулт М., и приложено към него становище от длъжностното лице по защита на личните данни Д. Б., преписката следва да бъде изпратена на администратора на лични данни "ЕОС Матрикс" ЕАД за разглеждане и произнасяне по заявление с вх. № СТМТ/2025/05/00124 от 20.05.2025г. от Г. И. Д. в 14-дневен срок от получаването, при съобразяване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК право на разноски има жалбоподателят, поради което следва да му бъдат присъдени своевременно поисканите и доказани по делото разноски в общ размер от 1010 лв. - за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 29.10.2025г. В съответствие с разпоредбите на чл. 5, чл. 12, ал. 1 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република Б. сумите следва да се превалутират, като се присъдят разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в общ размер на 516,40 евро (петстотин и шестнадесет евро и четиридесет

евроцента).

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА нищожността на отказ по заявление от Г. И. Д. с вх. № СТМТ/2025/05/00124 от 20.05.2025г., обективиран в писмо с изх. № СТМТ/2025/05/00124-out, подписано от юрисконсулт на „ЕОС Матрикс“ ЕАД, и приложеното към писмото становище от 18.06.2025 г. на длъжностното лице по защита на личните данни Д. Б..

ИЗПРАЩА преписката на администратора на лични данни "ЕОС Матрикс" ЕАД за разглеждане и произнасяне с писмен отговор по заявление от Г. И. Д. с вх. № СТМТ/2025/05/00124 от 20.05.2025г. в 14-дневен срок от получаването, при съобразяване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите на решението.

ОСЪЖДА "ЕОС Матрикс" ЕАД, Е.[ЕИК], да заплати на Г. И. Д. сумата от 516,40 евро (петстотин и шестнадесет евро и четиридесет евроцента), представляваща разноски по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: